

یادداشت روز



آیا استیضاح جواب می‌دهد؟

این روزها، حرف از «رف تحریرها» نیست. کسی از «جهان به احترام ایران ایستاد» حرفی نمی‌زند. صحبتی از «تحریرها فروپاشید» و «جهان خندید» هم نیست. امروز کار یک طیف سیاسی خاص در کشور، از نقطه «تحریرها به تاریخ پیوست» رسیده به نقطه «استیضاح روحانی به‌دلیل بی‌کفایتی»!

امروز در این طیف، کسی حرف از گرفتن امتیاز از حریف هم نمی‌زند! اما از دادن امتیازات بیشتر چرا، هنوز هم از لزوم امتیاز این جماعت را با امتیاز مفت دادن برده‌اند. با وجود این همه خلف وعده حریف هنوز می‌گویند، باید مذاکره کرد! معنی مذاکره از نگاه این طیف آلوده به فتنه ۸۸ هم چیزی نیست جز دادن امتیاز! دیروز در قالب «مذاکرات» هسته‌های امتیازهای نقد دادند و وعده نسیه گرفتند امروز می‌گویند، بیاید در حوزه مالی «مذاکره» کنیم و امتیاز نقد بدهیم و وعده نسیه بگیریم. اسم این خیبات یا به قول آن مهره پشیمان، «خزیت» را هم گذاشته‌اند «شفافیت مالی»! امروز حرف از «گر می‌گذاشتند» و «نگذاشتند که بشود» می‌زنند تا نتیجه بگیرند، باید با همان نقشه‌راه قبلی یعنی نگاه به دستان ۶ کشور بدنام غربی حرکت کرد.

در منطق این جماعت گویا تنها راه رسیدن به شکوفایی اقتصادی، نگاه به خراج است و تلاش و سخت‌کوشی کارساز نیست و اصولا، چیزی به نام «ظرفیت داخلی» وجود خارجی ندارد! ابزارشان هم شده «ترساندن مردم». شب انتخابات هم مردم را از سایه جگت ترساندند و رای جمع کردند. حالا فرجام نقشه‌راه این طیف شده وعضیتی که امروز در بازار مسکن و خودرو و سکه و ارز… می‌بینیم. کارخانه‌های ورشکسته، تورم افسار گسیخته، بیکاری و رکود بماند.

همه این اتفاق‌ها هم طی همین چند ماه گذشته و در سایه «مذاکره» و «راه‌حل سیاسی» به اوج رسیدند. دولت‌زدهم و دوازدهم را باید به عنوان یک درس عبرت به تماشا نشست. در این ۵ سال، دولت با گرای این جریان روی «مذاکره» مانور داد و نشان داد، گاهی مذاکره سم است و نتیجه آن فرقی با نتیجه تسلیم شدن ندارد. بنابراین هرزین این آب بیش از مقابله و مقاومت است!

«هزینه تسلیم شدن به مراتب بیشتر از هزینه مقاومت و ایستادگی است و فایده و دستاوردهای ایستادگی صدها برابر بیشتر از هزینه‌های تسلیم شدن است. تسلیم شدن در برابر دشمنان عنود و لجاجت نتیجه‌ای جز لگدمال و بی‌هویت شدن نگذاشته‌اند.»(۹۶ تیر ۹۷/ رهبر انقلاب/امراسام‌دانش آموختگی دانشجویان دانشگاه امام حسین(ع))

این طیف حقیقتا از تسلیم شدن به معنای واقعی کلمه هم ابایی ندارد و آن را «منطق» بودن جا می‌زنند و حتی آن را به‌عنوان یک نسخه برای دیگرانی می‌پیشنند. از همین ژور است که وقتی گفته شد، کرد شکرایی تصمیم به مذاکره گرفته و این مذاکره، تسلیم شدن در برابر درخواست آمریکا و دادن تمام موفقه قدرت یک کشور به‌صورت یکجا به ترامپ است، کف و صوت زنده و قلم‌فرسایی کردند که، «کج‌ه شملای هم به این نتیجه رسیدید باید وقایع بی‌پایه بود چرا که مقاومت در برابر یک قدرت برتر و تلاش برای برهم زدن نظم جهانی، اشتباه است.» حالا کره شمالی برای این عده شده الگو، در حالی هنوز، نه به بار است و نه به دار.

اینکه چگونه کار یک دولت و جریان سیاسی طی سیزده ماه، از «آن نقطه» می‌رسد به «این نقطه»، مسئله درخور توجهی است که می‌توان ساعت‌ها درباره آن نوشت. اما آنچه مسلم است، نقش آن افراد و جریان‌های است که دولت را به این روز رسانده‌اند. آنها چه کسی هستند؟ کدام سیاست‌های غلط به بروز چنین وضعی کمک کرد؟ دولت چطور این‌طور زمین گیر شد؟ چرا مدعیان اصلاحات و آن جریان آلوده که بی‌شک جزو متهمان دروغ اول چنین وضعی هستند، حالا که آب بیخ پیدا کرده، حرف از استیضاح می‌زنند؟! و، اینکه، با استیضاح در این شرایط جواب می‌دهد؟!

رئیس‌جمهور محترم این روزها مواضع خوبی می‌گیرد. از بدعهدی آمریکا می‌گوید و برملزه دولت اتحاد در برابر دشمن سخنانی می‌کند. آشوبگران و حمله به اموال عمومی را «مردم» و «اعتزای‌های مدنی» جا نمی‌نهد و با برخورد با توطئه‌های اقتصادی و امنیتی را «عدم رعایت حقوق شهروندی» نمی‌خواند! از تسلیم‌نشدن در برابر آمریکا، عزم‌ش برای شکست توطئه‌های این کشور و مقاومت در برابر فریب‌زگویی‌های حریف می‌گوید و تاکید می‌کند در برابر تسلیم‌نخواهد شد. اگر این اظهارات در حد حرف باقی نماند، می‌توان امیدوار بود، دولت تویست ریل داده و در صورت ادامه مسیر هم می‌توان به بهبود شرایط امیدوار بود. آن جریان‌های آلوده سیاسی که دولت طی این ۵سال هرگز حاضر به فاصله‌گذاری با آنها نشده، دقیقا از چنین موضعی برای پایداری هستند، لذا استیضاح و عدم فاش‌سازی سیاسی روحانی را به‌میان می‌کشند.

این جریان (اگر نگوئیم عامل مستقیم چنین وضعی هستند) به‌وجود آمدن این شرایط نقش برین دارند. حرف زدن از استیضاح و بی‌کفایتی رئیس‌دولت در چنین شرایطی می‌تواند با هدف به‌گردن نگرفتن مسئولیت چنین وضعی از سوی این طیف هم باشد. طبیعی که همیشه گفته، دولت را صرفا یک رحم اجاره‌ای برای ادامه بقاء می‌دانند! امروز فرصت خوبی است که آقای رئیس‌جمهور دوست و دشمن خود را بشناسد.

استیضاح رئیس‌جمهور در این شرایط، «جواب» نمی‌دهد اما ترمیم کابینه و تغییر ریل، در کنار فاصله گرفتن از این جریان‌های آلوده قطعاً گره‌گشااست. در شرایط جنگ اقتصادی، تحریرهای سیاسی و وضعیتی که گاه و بیگاه بازار دچار آن می‌شود، استیضاح رئیس‌دولت یعنی، «بحران سازی» یعنی اضافه کردن یک مشکل سیاسی به سایر مشکلات. شاید از راه‌حمایت‌های بدنامی‌های آلوده سیاسی داخلی و خارجی و رسان‌های چندی‌های مثل بی‌سی‌بی‌سی از استیضاح روحانی، در همین نکته نرفته‌اند. آنها به دنبال راه‌حل نیستند به‌دنبال بحران آفرینی‌اند. به اعتقاد نگارنده در این شرایط باید به دولت کمک کرد و دولت هم باید تکلیف خود را در جبرانی که رئیس‌جمهور را علنا‌رحم اجاره‌ای می‌نامد، و قطعاً مسئول چنین وضعی است روشن کرده و به خود کمک کند.

دولت محترم در صورت ترمیم کابینه و دور کردن

شرایط طبیعی است، حمایت مردم را هم داشته باشد، تقویت

موفله‌های قدرت، مبارزه با سستی و اشرافی‌گری که بعضاً برخی مسئولین گرفتار آن شده‌اند نیز راه‌گشااست. رهبری عزیز همین دیروز مسئولان را به ایستادگی، تدبیر و دوری از اشرافی‌گری فراخواندند و تاکید کردند، اگر موفله‌های اقتدار ملی تسویت شوند و در مقابل دشمن، سستی و تسلیم نشان داده شوند، بدخواهان پار دیگر در رسیدن به اهداف خود‌ناکام خواهند ماند.

جعفر بلوری

سرویس سیاسی-

FATF در بیانیه جدید، حق تعظیم ایران را مردود اعلام کرد

و آب پاکی را روی دست بزرگ کنندگان توافقات خسارت‌بار

کار گروه ویژه اقدام مالی(FATF) که مأموریت خودش را مقابله با پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم در جهان عنوان می‌کند، شامگاه جمعه اعلام کرد تصمیم گرفته تعلیق «اقدامات تقابلی» علیه ایران را برای یک دوره دیگر تمدید کند.

این نهاد بین‌المللی مستقر در پاریس، علیرغم ایدن اعلام کرده نام ایران را کماکان در فهرست سیاه خود موسوم به بیانیه عمومی، نگاه

این کارگروه در سال‌های گذشته ایران و کره شمالی را در فهرست «سیاه» قرار داده و به نهادهای مالی نسبت به تعامل مالی با این دو کشور هشدار داده است.

اما بعد از اجرائی شدن توافق هسته‌ای، این کارگروه در جولای سال ۲۰۱۶ با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد با هدف ترغیب ایران به انجام اصلاحات بانکی، از جمله در زمینه مبارزه با پول‌شویی، به مدت یک سال تدابیر موسوم به «اقدامات تقابلی» علیه ایران را به حالت تعلیق درمی‌آورد.

این گروه در بیانیه جدید ۳۷

نقطه‌راه این طیف شده وعضیتی که امروز در بازار مسکن و خودرو و سکه و ارز… می‌بینیم. کارخانه‌های ورشکسته، تورم افسار گسیخته، بیکاری و رکود بماند.

همه این اتفاق‌ها هم طی همین چند ماه گذشته و در سایه «مذاکره» و «راه‌حل سیاسی» به اوج رسیدند. دولت‌زدهم و دوازدهم را باید به عنوان یک درس عبرت به تماشا نشست.

در این ۵ سال، دولت با گرای این جریان روی «مذاکره» مانور داد و نشان داد، گاهی مذاکره سم است و نتیجه آن فرقی با نتیجه تسلیم شدن ندارد. بنابراین هرزین این آب بیش از مقابله و مقاومت است!

«هزینه تسلیم شدن به مراتب بیشتر از هزینه مقاومت و ایستادگی است و فایده و دستاوردهای ایستادگی صدها برابر بیشتر از هزینه‌های تسلیم شدن است. تسلیم شدن در برابر دشمنان عنود و لجاجت نتیجه‌ای جز لگدمال و بی‌هویت شدن نگذاشته‌اند.»(۹۶ تیر ۹۷/ رهبر انقلاب/امراسام‌دانش آموختگی دانشجویان دانشگاه امام حسین(ع))

این طیف حقیقتا از تسلیم شدن به معنای واقعی کلمه هم ابایی ندارد و آن را «منطق» بودن جا می‌زنند و حتی آن را به‌عنوان یک نسخه برای دیگرانی می‌پیشنند. از همین ژور است که وقتی گفته شد، کرد شکرایی تصمیم به مذاکره گرفته و این مذاکره، تسلیم شدن در برابر درخواست آمریکا و دادن تمام موفله قدرت یک کشور به‌صورت یکجا به ترامپ است، کف و صوت زنده و قلم‌فرسایی کردند که، «کج‌ه شملای هم به این نتیجه رسیدید باید وقایع بی‌پایه بود چرا که مقاومت در برابر یک قدرت برتر و تلاش برای برهم زدن نظم جهانی، اشتباه است.» حالا کره شمالی برای این عده شده الگو، در حالی هنوز، نه به بار است و نه به دار.

اینکه چگونه کار یک دولت و جریان سیاسی طی سیزده ماه، از «آن نقطه» می‌رسد به «این نقطه»، مسئله درخور توجهی است که می‌توان ساعت‌ها درباره آن نوشت. اما آنچه مسلم است، نقش آن افراد و جریان‌های است که دولت را به این روز رسانده‌اند. آنها چه کسی هستند؟ کدام سیاست‌های غلط به بروز چنین وضعی کمک کرد؟ دولت چطور این‌طور زمین گیر شد؟ چرا مدعیان اصلاحات و آن جریان آلوده که بی‌شک جزو متهمان دروغ اول چنین وضعی هستند، حالا که آب بیخ پیدا کرده، حرف از استیضاح می‌زنند؟! و، اینکه، با استیضاح در این شرایط جواب می‌دهد؟!

رئیس‌جمهور محترم این روزها مواضع خوبی می‌گیرد. از بدعهدی آمریکا می‌گوید و برملزه دولت اتحاد در برابر دشمن سخنانی می‌کند. آشوبگران و حمله به اموال عمومی را «مردم» و «اعتزای‌های مدنی» جا نمی‌نهد و با برخورد با توطئه‌های اقتصادی و امنیتی را «عدم رعایت حقوق شهروندی» نمی‌خواند! از تسلیم‌نشدن در برابر آمریکا، عزم‌ش برای شکست توطئه‌های این کشور و مقاومت در برابر فریب‌زگویی‌های حریف می‌گوید و تاکید می‌کند در برابر تسلیم‌نخواهد شد. اگر این اظهارات در حد حرف باقی نماند، می‌توان امیدوار بود، دولت تویست ریل داده و در صورت ادامه مسیر هم می‌توان به بهبود شرایط امیدوار بود. آن جریان‌های آلوده سیاسی که دولت طی این ۵سال هرگز حاضر به فاصله‌گذاری با آنها نشده، دقیقا از چنین موضعی برای پایداری هستند، لذا استیضاح و عدم فاش‌سازی سیاسی روحانی را به‌میان می‌کشند.

این جریان (اگر نگوئیم عامل مستقیم چنین وضعی هستند) به‌وجود آمدن این شرایط نقش برین دارند. حرف زدن از استیضاح و بی‌کفایتی رئیس‌دولت در چنین شرایطی می‌تواند با هدف به‌گردن نگرفتن مسئولیت چنین وضعی از سوی این طیف هم باشد. طبیعی که همیشه گفته، دولت را صرفا یک رحم اجاره‌ای برای ادامه بقاء می‌دانند! امروز فرصت خوبی است که آقای رئیس‌جمهور دوست و دشمن خود را بشناسد.

استیضاح رئیس‌جمهور در این شرایط، «جواب» نمی‌دهد اما ترمیم کابینه و تغییر ریل، در کنار فاصله گرفتن از این جریان‌های آلوده قطعاً گره‌گشااست. در شرایط جنگ اقتصادی، تحریرهای سیاسی و وضعیتی که گاه و بیگاه بازار دچار آن می‌شود، استیضاح رئیس‌دولت یعنی، «بحران سازی» یعنی اضافه کردن یک مشکل سیاسی به سایر مشکلات. شاید از راه‌حمایت‌های بدنامی‌های آلوده سیاسی داخلی و خارجی و رسان‌های چندی‌های مثل بی‌سی‌بی‌سی از استیضاح روحانی، در همین نکته نرفته‌اند. آنها به دنبال راه‌حل نیستند به‌دنبال بحران آفرینی‌اند. به اعتقاد نگارنده در این شرایط باید به دولت کمک کرد و دولت هم باید تکلیف خود را در جبرانی که رئیس‌جمهور را علنا‌رحم اجاره‌ای می‌نامد، و قطعاً مسئول چنین وضعی است روشن کرده و به خود کمک کند.

دولت محترم در صورت ترمیم کابینه و دور کردن شرایط طبیعی است، حمایت مردم را هم داشته باشد، تقویت موفله‌های قدرت، مبارزه با سستی و اشرافی‌گری که بعضاً برخی مسئولین گرفتار آن شده‌اند نیز راه‌گشااست. رهبری عزیز همین دیروز مسئولان را به ایستادگی، تدبیر و دوری از اشرافی‌گری فراخواندند و تاکید کردند، اگر موفله‌های اقتدار ملی تسویت شوند و در مقابل دشمن، سستی و تسلیم نشان داده شوند، بدخواهان پار دیگر در رسیدن به اهداف خود‌ناکام خواهند ماند.

سازمان ملل متحد،-

تضمین وجود یک نظام مناسب و قبال اجرا در زمینه هوشیاری

مشرتی؛

۱- ضمانت استقلال کامل واحد اطلاعات مالی و ملزم گردن نهادهای به تحویل «گزارش مبادلات مشکوک»،

۵- مشخص کردن نحوه شناسایی وجوه‌دهی برای پول‌های بدون مجوز توسط مسئولان؛

۶- تصویب و اجرای معاهده‌های جامعه‌اعلام کرد تصمیم گرفته تعلیق «اقدامات تقابلی» علیه ایران را برای یک دوره دیگر تمدید کند.

این نهاد بین‌المللی مستقر در پاریس، علیرغم ایدن اعلام کرده نام ایران را کماکان در فهرست سیاه خود موسوم به بیانیه عمومی، نگاه

این کارگروه در سال‌های گذشته ایران و کره شمالی را در فهرست «سیاه» قرار داده و به نهادهای مالی نسبت به تعامل مالی با این دو کشور هشدار داده است.

اما بعد از اجرائی شدن توافق هسته‌ای، این کارگروه در جولای سال ۲۰۱۶ با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد با هدف ترغیب ایران به انجام اصلاحات بانکی، از جمله در زمینه مبارزه با پول‌شویی، به مدت یک سال تدابیر موسوم به «اقدامات تقابلی» علیه ایران را به حالت تعلیق درمی‌آورد.

این گروه در بیانیه جدید ۳۷ نقطه‌راه این طیف شده وعضیتی که امروز در بازار مسکن و خودرو و سکه و ارز… می‌بینیم. کارخانه‌های ورشکسته، تورم افسار گسیخته، بیکاری و رکود بماند.

همه این اتفاق‌ها هم طی همین چند ماه گذشته و در سایه «مذاکره» و «راه‌حل سیاسی» به اوج رسیدند. دولت‌زدهم و دوازدهم را باید به عنوان یک درس عبرت به تماشا نشست.

در این ۵ سال، دولت با گرای این جریان روی «مذاکره» مانور داد و نشان داد، گاهی مذاکره سم است و نتیجه آن فرقی با نتیجه تسلیم شدن ندارد. بنابراین هرزین این آب بیش از مقابله و مقاومت است!

«هزینه تسلیم شدن به مراتب بیشتر از هزینه مقاومت و ایستادگی است و فایده و دستاوردهای ایستادگی صدها برابر بیشتر از هزینه‌های تسلیم شدن است. تسلیم شدن در برابر دشمنان عنود و لجاجت نتیجه‌ای جز لگدمال و بی‌هویت شدن نگذاشته‌اند.»(۹۶ تیر ۹۷/ رهبر انقلاب/امراسام‌دانش آموختگی دانشجویان دانشگاه امام حسین(ع))

این طیف حقیقتا از تسلیم شدن به معنای واقعی کلمه هم ابایی ندارد و آن را «منطق» بودن جا می‌زنند و حتی آن را به‌عنوان یک نسخه برای دیگرانی می‌پیشنند. از همین ژور است که وقتی گفته شد، کرد شکرایی تصمیم به مذاکره گرفته و این مذاکره، تسلیم شدن در برابر درخواست آمریکا و دادن تمام موفله قدرت یک کشور به‌صورت یکجا به ترامپ است، کف و صوت زنده و قلم‌فرسایی کردند که، «کج‌ه شملای هم به این نتیجه رسیدید باید وقایع بی‌پایه بود چرا که مقاومت در برابر یک قدرت برتر و تلاش برای برهم زدن نظم جهانی، اشتباه است.» حالا کره شمالی برای این عده شده الگو، در حالی هنوز، نه به بار است و نه به دار.

اینکه چگونه کار یک دولت و جریان سیاسی طی سیزده ماه، از «آن نقطه» می‌رسد به «این نقطه»، مسئله درخور توجهی است که می‌توان ساعت‌ها درباره آن نوشت. اما آنچه مسلم است، نقش آن افراد و جریان‌های است که دولت را به این روز رسانده‌اند. آنها چه کسی هستند؟ کدام سیاست‌های غلط به بروز چنین وضعی کمک کرد؟ دولت چطور این‌طور زمین گیر شد؟ چرا مدعیان اصلاحات و آن جریان آلوده که بی‌شک جزو متهمان دروغ اول چنین وضعی هستند، حالا که آب بیخ پیدا کرده، حرف از استیضاح می‌زنند؟! و، اینکه، با استیضاح در این شرایط جواب می‌دهد؟!

رئیس‌جمهور محترم این روزها مواضع خوبی می‌گیرد. از بدعهدی آمریکا می‌گوید و برملزه دولت اتحاد در برابر دشمن سخنانی می‌کند. آشوبگران و حمله به اموال عمومی را «مردم» و «اعتزای‌های مدنی» جا نمی‌نهد و با برخورد با توطئه‌های اقتصادی و امنیتی را «عدم رعایت حقوق شهروندی» نمی‌خواند! از تسلیم‌نشدن در برابر آمریکا، عزم‌ش برای شکست توطئه‌های این کشور و مقاومت در برابر فریب‌زگویی‌های حریف می‌گوید و تاکید می‌کند در برابر تسلیم‌نخواهد شد. اگر این اظهارات در حد حرف باقی نماند، می‌توان امیدوار بود، دولت تویست ریل داده و در صورت ادامه مسیر هم می‌توان به بهبود شرایط امیدوار بود. آن جریان‌های آلوده سیاسی که دولت طی این ۵سال هرگز حاضر به فاصله‌گذاری با آنها نشده، دقیقا از چنین موضعی برای پایداری هستند، لذا استیضاح و عدم فاش‌سازی سیاسی روحانی را به‌میان می‌کشند.

این جریان (اگر نگوئیم عامل مستقیم چنین وضعی هستند) به‌وجود آمدن این شرایط نقش برین دارند. حرف زدن از استیضاح و بی‌کفایتی رئیس‌دولت در چنین شرایطی می‌تواند با هدف به‌گردن نگرفتن مسئولیت چنین وضعی از سوی این طیف هم باشد. طبیعی که همیشه گفته، دولت را صرفا یک رحم اجاره‌ای برای ادامه بقاء می‌دانند! امروز فرصت خوبی است که آقای رئیس‌جمهور دوست و دشمن خود را بشناسد.

استیضاح رئیس‌جمهور در این شرایط، «جواب» نمی‌دهد اما ترمیم کابینه و تغییر ریل، در کنار فاصله گرفتن از این جریان‌های آلوده قطعاً گره‌گشااست. در شرایط جنگ اقتصادی، تحریرهای سیاسی و وضعیتی که گاه و بیگاه بازار دچار آن می‌شود، استیضاح رئیس‌دولت یعنی، «بحران سازی» یعنی اضافه کردن یک مشکل سیاسی به سایر مشکلات. شاید از راه‌حمایت‌های بدنامی‌های آلوده سیاسی داخلی و خارجی و رسان‌های چندی‌های مثل بی‌سی‌بی‌سی از استیضاح روحانی، در همین نکته نرفته‌اند. آنها به دنبال راه‌حل نیستند به‌دنبال بحران آفرینی‌اند. به اعتقاد نگارنده در این شرایط باید به دولت کمک کرد و دولت هم باید تکلیف خود را در جبرانی که رئیس‌جمهور را علنا‌رحم اجاره‌ای می‌نامد، و قطعاً مسئول چنین وضعی است روشن کرده و به خود کمک کند.

دولت محترم در صورت ترمیم کابینه و دور کردن شرایط طبیعی است، حمایت مردم را هم داشته باشد، تقویت موفله‌های قدرت، مبارزه با سستی و اشرافی‌گری که بعضاً برخی مسئولین گرفتار آن شده‌اند نیز راه‌گشااست. رهبری عزیز همین دیروز مسئولان را به ایستادگی، تدبیر و دوری از اشرافی‌گری فراخواندند و تاکید کردند، اگر موفله‌های اقتدار ملی تسویت شوند و در مقابل دشمن، سستی و تسلیم نشان داده شوند، بدخواهان پار دیگر در رسیدن به اهداف خود‌ناکام خواهند ماند.

جعفر بلوری

آب پاکی روی دست بزرگ‌کنندگان

FATF تعریف ایران از تروریسم را رد کرد

سازمان ملل متحد، تضمین وجود یک نظام مناسب و قبال اجرا در زمینه هوشیاری مشرتی؛

۱- ضمانت استقلال کامل واحد اطلاعات مالی و ملزم گردن نهادهای به تحویل «گزارش مبادلات مشکوک»،

۵- مشخص کردن نحوه شناسایی وجوه‌دهی برای پول‌های بدون مجوز توسط مسئولان؛

۶- تصویب و اجرای معاهده‌های جامعه‌اعلام کرد تصمیم گرفته تعلیق «اقدامات تقابلی» علیه ایران را برای یک دوره دیگر تمدید کند.

این نهاد بین‌المللی مستقر در پاریس، علیرغم ایدن اعلام کرده نام ایران را کماکان در فهرست سیاه خود موسوم به بیانیه عمومی، نگاه

این کارگروه در سال‌های گذشته ایران و کره شمالی را در فهرست «سیاه» قرار داده و به نهادهای مالی نسبت به تعامل مالی با این دو کشور هشدار داده است.

اما بعد از اجرائی شدن توافق هسته‌ای، این کارگروه در جولای سال ۲۰۱۶ با صدور بیانیه‌ای اعلام کرد با هدف ترغیب ایران به انجام اصلاحات بانکی، از جمله در زمینه مبارزه با پول‌شویی، به مدت یک سال تدابیر موسوم به «اقدامات تقابلی» علیه ایران را به حالت تعلیق درمی‌آورد.

این گروه در بیانیه جدید ۳۷ نقطه‌راه این طیف شده وعضیتی که امروز در بازار مسکن و خودرو و سکه و ارز… می‌بینیم. کارخانه‌های ورشکسته، تورم افسار گسیخته، بیکاری و رکود بماند.

همه این اتفاق‌ها هم طی همین چند ماه گذشته و در سایه «مذاکره» و «راه‌حل سیاسی» به اوج رسیدند. دولت‌زدهم و دوازدهم را باید به عنوان یک درس عبرت به تماشا نشست.

در این ۵ سال، دولت با گرای این جریان روی «مذاکره» مانور داد و نشان داد، گاهی مذاکره سم است و نتیجه آن فرقی با نتیجه تسلیم شدن ندارد. بنابراین هرزین این آب بیش از مقابله و مقاومت است!

«هزینه تسلیم شدن به مراتب بیشتر از هزینه مقاومت و ایستادگی است و فایده و دستاوردهای ایستادگی صدها برابر بیشتر از هزینه‌های تسلیم شدن است. تسلیم شدن در برابر دشمنان عنود و لجاجت نتیجه‌ای جز لگدمال و بی‌هویت شدن نگذاشته‌اند.»(۹۶ تیر ۹۷/ رهبر انقلاب/امراسام‌دانش آموختگی دانشجویان دانشگاه امام حسین(ع))

این طیف حقیقتا از تسلیم شدن به معنای واقعی کلمه هم ابایی ندارد و آن را «منطق» بودن جا می‌زنند و حتی آن را به‌عنوان یک نسخه برای دیگرانی می‌پیشنند. از همین ژور است که وقتی گفته شد، کرد شکرایی تصمیم به مذاکره گرفته و این مذاکره، تسلیم شدن در برابر درخواست آمریکا و دادن تمام موفله قدرت یک کشور به‌صورت یکجا به ترامپ است، کف و صوت زنده و قلم‌فرسایی کردند که، «کج‌ه شملای هم به این نتیجه رسیدید باید وقایع بی‌پایه بود چرا که مقاومت در برابر یک قدرت برتر و تلاش برای برهم زدن نظم جهانی، اشتباه است.» حالا کره شمالی برای این عده شده الگو، در حالی هنوز، نه به بار است و نه به دار.

اینکه چگونه کار یک دولت و جریان سیاسی طی سیزده ماه، از «آن نقطه» می‌رسد به «این نقطه»، مسئله درخور توجهی است که می‌توان ساعت‌ها درباره آن نوشت. اما آنچه مسلم است، نقش آن افراد و جریان‌های است که دولت را به این روز رسانده‌اند. آنها چه کسی هستند؟ کدام سیاست‌های غلط به بروز چنین وضعی کمک کرد؟ دولت چطور این‌طور زمین گیر شد؟ چرا مدعیان اصلاحات و آن جریان آلوده که بی‌شک جزو متهمان دروغ اول چنین وضعی هستند، حالا که آب بیخ پیدا کرده، حرف از استیضاح می‌زنند؟! و، اینکه، با استیضاح در این شرایط جواب می‌دهد؟!

رئیس‌جمهور محترم این روزها مواضع خوبی می‌گیرد. از بدعهدی آمریکا می‌گوید و برملزه دولت اتحاد در برابر دشمن سخنانی می‌کند. آشوبگران و حمله به اموال عمومی را «مردم» و «اعتزای‌های مدنی» جا نمی‌نهد و با برخورد با توطئه‌های اقتصادی و امنیتی را «عدم رعایت حقوق شهروندی» نمی‌خواند! از تسلیم‌نشدن در برابر آمریکا، عزم‌ش برای شکست توطئه‌های این کشور و مقاومت در برابر فریب‌زگویی‌های حریف می‌گوید و تاکید می‌کند در برابر تسلیم‌نخواهد شد. اگر این اظهارات در حد حرف باقی نماند، می‌توان امیدوار بود، دولت تویست ریل داده و در صورت ادامه مسیر هم می‌توان به بهبود شرایط امیدوار بود. آن جریان‌های آلوده سیاسی که دولت طی این ۵سال هرگز حاضر به فاصله‌گذاری با آنها نشده، دقیقا از چنین موضعی برای پایداری هستند، لذا استیضاح و عدم فاش‌سازی سیاسی روحانی را به‌میان می‌کشند.

این جریان (اگر نگوئیم عامل مستقیم چنین وضعی هستند) به‌وجود آمدن این شرایط نقش برین دارند. حرف زدن از استیضاح و بی‌کفایتی رئیس‌دولت در چنین شرایطی می‌تواند با هدف به‌گردن نگرفتن مسئولیت چنین وضعی از سوی این طیف هم باشد. طبیعی که همیشه گفته، دولت را صرفا یک رحم اجاره‌ای برای ادامه بقاء می‌دانند! امروز فرصت خوبی است که آقای رئیس‌جمهور دوست و دشمن خود را بشناسد.

استیضاح رئیس‌جمهور در این شرایط، «جواب» نمی‌دهد اما ترمیم کابینه و تغییر ریل، در کنار فاصله گرفتن از این جریان‌های آلوده قطعاً گره‌گشااست. در شرایط جنگ اقتصادی، تحریرهای سیاسی و وضعیتی که گاه و بیگاه بازار دچار آن می‌شود، استیضاح رئیس‌دولت یعنی، «بحران سازی» یعنی اضافه کردن یک مشکل سیاسی به سایر مشکلات. شاید از راه‌حمایت‌های بدنامی‌های آلوده سیاسی داخلی و خارجی و رسان‌های چندی‌های مثل بی‌سی‌بی‌سی از استیضاح روحانی، در همین نکته نرفته‌اند. آنها به دنبال راه‌حل نیستند به‌دنبال بحران آفرینی‌اند. به اعتقاد نگارنده در این شرایط باید به دولت کمک کرد و دولت هم باید تکلیف خود را در جبرانی که رئیس‌جمهور را علنا‌رحم اجاره‌ای می‌نامد، و قطعاً مسئول چنین وضعی است روشن کرده و به خود کمک کند.

دولت محترم در صورت ترمیم کابینه و دور کردن شرایط طبیعی است، حمایت مردم را هم داشته باشد، تقویت موفله‌های قدرت، مبارزه با سستی و اشرافی‌گری که بعضاً برخی مسئولین گرفتار آن شده‌اند نیز راه‌گشااست. رهبری عزیز همین دیروز مسئولان را به ایستادگی، تدبیر و دوری از اشرافی‌گری فراخواندند و تاکید کردند، اگر موفله‌های اقتدار ملی تسویت شوند و در مقابل دشمن، سستی و تسلیم نشان داده شوند، بدخواهان پار دیگر در رسیدن به اهداف خود‌ناکام خواهند ماند.

جعفر بلوری

اخبار کشور

وزارت دفاع، وزارت اطلاعات، دانشگاه صنعتی شریف، سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و… – همسکاری کنند. اگر می‌خواهد بانک‌های شما از تحریم خارج شود، باید افراد و نهادهایی که در مقابل سیاست‌های آمریکا و غرب مالی، هوشیاری لازم را به خرج دهند».
مردود دانستن حق تعظف ایران
۱۹ بیانیه جدید FATF در بند ۱ بیانیه جدید «اقدام صراحتا اعلام شده است که «اقدام مناسب برای اعلام تأمین مالی تروریسم به عنوان جرم از جمله با رفع معافیت از گروه‌هایی که برای مقابله سلطه جوییه‌ها و ظلم‌های آنها با نژادپرستی تلاش می‌کنند».
بازاندیشی درمورد FATF
پیش از بزرگ کنندگان FATF پیش از این بارها اعدا کرده بودند که ایران با شرط حق تعظف به کارگروه اقدام مالی می‌پیوندد. اما این بند از بیانیه جدید، آب پاکی را روی دست بزرگ کنندگان ریخت.

البته این رویکرد FATF به هیچ عنوان عجیب نیست. پیش از این نیز منتقدان بارها اعلام کرده‌اند که در ماده ۶ کنوانسیون بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم، تأکید شده است که حق شرط و حق تعظف در این زمینه ممنوع است و هیچ کشوری حق تعظف ندارد. لازم به ذکر است که کشورهایی مثل الجزایر و مصر نیز به این کنوانسیون پیوسته‌اند و حق شرط‌هایی را تصویب کرده‌اند، اما بعدها به مشکل خوردند و به دادگاه‌های بین‌المللی که مراجعه کردند محکوم شدند.

تعریف تدوای FATF
مطابق ادعای FATF، ایران تأمین‌کننده مالی تروریست‌ها می‌باشد و موظف است که تعریف خود از تروریسم را با تعریف FATF منطبق کند.
پیش از این مقامات ارشد دولت صراحتا اعلام کرده بودند که با امضای مطلوب آمریکا و اروپا نسبت به مبارزه با تأمین مالی تروریسم، به معنای خط بطلان کشیدن بر محور اطلاعات، بازگذاشتن دست اسرائیل و آمریکا در منطقه، تسخیر کشیدن از عمق استراتژیک نظام جمهوری اسلامی ایران، محصور نمودن ملت ایران در محاصره تحریم‌های بانکی و مالی یکپاره لغو خواهد شد و به تعلیق، اما نه لغو هسته‌ای رفت و تحریم‌ها ماند. حال مقامات ارشد دولت با انکار و نهادهای تروریستی، عنوتوان کرده‌اند که صورت پیوستن به FATF تحریم‌های بانکی نمی‌شود!

پیش از این مقامات ارشد دولت صراحتا اعلام کرده بودند که با امضای مطلوب آمریکا و اروپا نسبت به مبارزه با تأمین مالی تروریسم، به معنای خط بطلان کشیدن بر محور اطلاعات، بازگذاشتن دست اسرائیل و آمریکا در منطقه، تسخیر کشیدن از عمق استراتژیک نظام جمهوری اسلامی ایران، محصور نمودن ملت ایران در محاصره تحریم‌های بانکی و مالی یکپاره لغو خواهد شد و به تعلیق، اما نه لغو هسته‌ای رفت و تحریم‌ها ماند. حال مقامات ارشد دولت با انکار و نهادهای تروریستی، عنوتوان کرده‌اند که صورت پیوستن به FATF تحریم‌های بانکی نمی‌شود!

پیش از این مقامات ارشد دولت صراحتا اعلام کرده بودند که با امضای مطلوب آمریکا و اروپا نسبت به مبارزه با تأمین مالی تروریسم، به معنای خط بطلان کشیدن بر محور اطلاعات، بازگذاشتن دست اسرائیل و آمریکا در منطقه، تسخیر کشیدن از عمق استراتژیک نظام جمهوری اسلامی ایران، محصور نمودن ملت ایران در محاصره تحریم‌های بانکی و مالی یکپاره لغو خواهد شد و به تعلیق، اما نه لغو هسته‌ای رفت و تحریم‌های بانکی نمی‌شود!

پیش از این مقامات ارشد دولت صراحتا اعلام کرده بودند که با امضای مطلوب آمریکا و اروپا نسبت به مبارزه با تأمین مالی تروریسم، به معنای خط بطلان کشیدن بر محور اطلاعات، بازگذاشتن دست اسرائیل و آمریکا در منطقه، تسخیر کشیدن از عمق استراتژیک نظام جمهوری اسلامی ایران، محصور نمودن ملت ایران در محاصره تحریم‌های بانکی و مالی یکپاره لغو خواهد شد و به تعلیق، اما نه لغو هسته‌ای رفت و تحریم‌های بانکی نمی‌شود!

مشکل از دیوید اسمیت است نه آدام اسمیت؛ آقای زیباکلام

زیباکلام می‌گوید آدم اسمیت هم نمی‌تواند کاری برای اقتصاد انجام دهد. این پولبلیست همه فن حریف است که هیچ کاره که با او وجود می‌سواد؛ در همه حوزه‌های نظرم می‌کند. این بار از موعج کارنشاس اقتصاد به یادماند. آقای زیباکلام در نوشته؛ سوالم از افرادی که تیم اقتصادی دولت را نقد می‌کنند این است که مشخصا کدام بخش از سیاست‌های این اعضای کابینه بوده که باعث به وجود آمدن این مشکلات اقتصادی شده است؟ چه باید کنیم که این مشکل نکرند و کدام تصمیم‌شان تأثیرات مغرب ماندگار بر جای گذاشته است؟

وی می‌افزاید: من تا به امروز ندیده و نخواهدام که این افراد همیشه منتقد دست و روی سیاست مشخص بگذارند و بگویند که این سیاست این فرد باعث به وجود آمدن این بحران زری شده و در واقع تنها به متهم کردن‌های کلی و ابراه کلیزه بدون ذکر دلیل و جزییات بسنده می‌شود.
منهم منتقدم که هیچ تعییری بر وجه پهبودی در وضعیت اقتصادی کشور به وجود نمی‌آید. دلیل هم این است که این مسائل اقتصادی که به وجود آمده است به خاطر سوءمدیریت و نجاه عملکرد کرباسیان و سفید نیست.
زیبا کلام مدعی است که برای یولی الله سیف، امام اسمیت هم بود وضع اقتصادی فرقی نمی‌کرد. اگر به جای این تیم اقتصادی، کینز و ریکاردو هم بودند نمی‌توانستند در این شرایط معجزه کنند. اگر به دلیل تحریم‌ها، خریداران نفت از ایران نفت نخرند سیف و کرباسیان چه کاری می‌توانند انجام دهند. البته زیباکلام تجاهل می‌کند یا واقعا سواد رسانه‌ای ندارد! این به‌صاحبظن اقتصادی بسیاری، بارها ضمن نقد روزه‌های اقتصادی دولت، راه‌حل‌های روشن و دقیق و اجرایی ارائه کرده‌اند. فقط در حد چند خط که زیباکلام را ساکت کند، باید یادآوری کرد مرحوم هاشمی دو سال پیش تصریح کرد «دولت می‌توانست اما فارغ از انواع و اقسام راهکارهای اقتصادی موجود، باید در حد پاسخ به زیباکلام نوشت که او چند روزی است زست منتقد و مطالبه‌گر نسبت به دولت می‌گردد و روحانی را منتقد می‌کند. حال آن که راه برابه و بن‌بست اعتماد سیاسی بزرگ و مسخیر شدن حکومت گذشته ۱۹ ساله کشور را اصلاح خود وی پیش ای دولت گذاشتند و عقاب این سوسوسه ضدفعل، خود همین قماش روشنفکر مانه هستند. در حقیقت آدرس غلط درباره برجام و عمل‌گشا نشن قبلی نوشته شد.
بناهم باعث فروتن دولت در باتلاق فعلی شد. در واقع در حالی که دشمن در حال تدارک شیخون اقتصادی و قطاری از شبه ووشفکران و رسانه‌های هماهنگ با موع دشمن، ادرس اشرفی، مسالمت و گشایش اقتصادی می‌دانند. اما درباره آخرین استدلال زیباکلام گفتنی است دولت در ۳ سال پس از اجرای برجام با افتخار اعلام کرده که فروش نفت را در برابر کرده است.

تحریم‌های نفتی هم که آمریکا دنبال آن است، اما یانه با بعد می‌خواهد اعمال شود هر چند که منابع غربی در عمل نشی شدن آن تردیدهای جدی دارند. با این وصف، آشفتنگی اقتصادی و تورمی‌ها تا ۲۵ تا ۱۲ درصدی که از یکسال قبل (خرده‌امه ۹۶ بعد) در بازارهای مختلف رخ داده نمی‌توان به تحریم‌های نفتی و نخریدن آن بسند داد بلکه با پیچیدگی افرد جانسون و با دیوید اسمیت‌های ایرانی ارتباط دارد که حتما آنها را در دست دهنده هاج و واج می‌کند.

چند سوال پیش در اوج هیجان برجام با اشاره به تئوری‌پردازی‌های خود، با نسی خود شگفتی امیخته با تومع گفته بود حیف که در آمریکا و انگلیس نیستم و اسم من به جای صادق زیباکلام، آلفرد جانسون یا دیوید